

O krásné Aigul (gruzínská pohádka)

Podle knihy Kouzelné zrcadlo, Z. Nováková, Akcent, 1997, Třebíč, 1. vyd.

Obsazení: Aigul

Čaroděj

Král

Egitep

Vypravěč

Rekvizity:

- Kytky
- Malby paláce, interiéru, přírody
- Loďka (možno necky)
- Odrážedlo
- Holub z papíru
- Nůž
- Džbán
- Kotlík
- Židle
- Nakreslené bílé stavení
- Větvičky
- Trůn

Scény:

- v zahradě
- v paláci
- na ostrově

Jednotlivé změny scén by se daly vyřešit zatíráním jednoduché opony.

Děj se odehrává na pódiu, místo dokreslují malby k vytvoření místa, ve kterém se daná scéna odehrává. Tyto malby se mění se změnou jednotlivých scén. Jedná se o arch papíru, na kterém je nakreslen palác v dáli, prostředí ostrova a interier paláce. Ty jsou umístěny na zadní straně pódia. Jedná se o nejdůležitější rekvizity příběhu.

Scéna 1 (zahradu u paláce)

Princezna se prochází v zahradě plné květin. Má velkou radost.

V: V jedné daleké zemi, kde se stromy mezi sebou proplétaly a vytvářely věnce kvetoucích větví, křišťálový potok zurčel pod klenutím mostků z bílého mramoru a pávi rozestírali vějíře plné kulatých duhových zrcátek, se velmi ráda procházela v zahradě padišáha dcera Aigul. Její oči byly plné květin, na které se dívaly, plné barev, které se v nich odrážely, a plné slunce. Dívka běžela vysokou trávou a nezlomila snad ani stéblo.

A: Já mám takovou radost, že jsem utekla všem služebným dívkám. Ale tak daleko od paláce, to tu vůbec neznám.

Prohlíží si místo, začíná být bezradná. Je překvapena, že na ni někdo promluví. Cítí se jako očarovaná, nemůže utéci.

Č: Nechceš se projet po jezeře? Neboj se mě, Aigul. Dávno tady na tebe čekám.

Muž ukazuje na loďku. Podává dívce ruku, aby jí pomohl nastoupit. Sednou si spolu do člunu a plují.

A: Vždyť ale odjíždím daleko od paláce.

Č: Neboj se Aigul!

Odchází ze scény.

V: V tu noc v paláci nikdo nespál. Všichni hledali krásnou Aigul, jedinou dceru padišáha. Hledali, hledali, ale místo ní našli jenom otisky jejích střevíčků v písku na pobřeží smaragdového jezera. Oddedávna se o tomto jezeře vyprávělo, že je uprostřed něj ostrov černého čaroděje. Aigul však tu pověst nikdy neslyšela. Až do onoho večera neznala ani smaragdové jezero, před kterým ji rodiče bedlivě chránili. Chránili, ale neuchránili.

Scéna 2 (v paláci)

Ke trůnu, na kterém sedí král přistupuje mladík.

K: Jsi jediný bohatýr, který se přihlásil, že mou dceru najde. Dceru unesl čaroděj ze smaragdového jezera.

E: Já vám dceru přivezu zpátky!

K: Jsi statečný! Přeju ti hodně štěstí.

V: Ještě ten den vyrazil Egipet na jezero. Odrazil se vesly od břehu a pak plul dlouho, předlouho. Už dojedl všechnu chléb i maso, které si vzal na cestu, už vypil všechnu vodu ze

džbánu, když se před ním konečně vynořil z vodní hladiny jako ploutev obrovité ryby břeh ostrova.

Scéna 3 (ostrov)

Přichází na ostrov, přivazuje člun. Ohlíží se po ostrově.

E: Já mám takový hlad. Ulovím si něco k snědku, abych se posilnil.

Sestřelí si holoubka, udělá ohniště, ale kotlík mu kdosi převrhne a holub mu spadne do ohně.

E: Je mi to jasné, kdo mě připravil o oběd!

Č: Taky bych si dal říct!

Čaroděj promluví, neobjevuje se na scéně. Egítep se ohlédne. Za ním stojí čaroděj.

E: Jen si posluž, příteli, co mi tady zbylo. Rád se podělím. Jen jeden z nás by měl dojít pro vodu k potoku.

Čaroděj se zasměje a udeří pěsti do země. V tu ránu se objeví džbán s vodou.

E: Jak jsi to udělal?

Č: Neptej se a pij.

Egítep se dívá nedůvěřivě. Pomalu vytáhne kudlu z opasku a vykřikne.

E: Vydej mi, čaroději, padišáhovu dceru! Jestli mi ji nedáš, chci se s tebou bit!

Čaroděj se zasměje hlubokým hlasem.

Č: To se ti povedlo mládenečku! Proč bych ti ji měl dávat?

E: Já se tě nebojím! Aigul jsem přišel zachránit a taky ji zachráním.

Začnou se bit. Egítep bodne čaroděje do nohy, ten se zalekne a s bolestí uíká a cosi běduje! Egítep se raduje, zahlédne v dálce bílé stavení a jde k němu.

E: Tam jistě vězní princeznu!

Otevře dveře od stavení, zde sedí dívka.

E: Neboj se, Aigul. Tvůj žalářník se zalekl a utekl kdoví kam. Pojď odvezu tě domů.

Sednou si na loďku. Vypravěč vypráví. Odchází ze scény.

V: A tak se vracel mládenec Egítep a dívka Aigul šťastně domů. Smaragdové jezero neslo jejich člun, mírné vlny si ho podávaly, blíž a blíž byla louka plná sedmikrás, na kterou Aigul

kdysi zabloudila. A co dostal bohatýr Egitep za to, že vysvobodil padišáhovu dceru z moci čaroděje? Dostal tu nejkrásnější dívku, princeznu Aigul, za ženu. A co čaroděj? Ten se studem propadl pod zem svého ostrova ve smaragdovém jezeře.

Příloha:

Jedná se o krátkou pohádku, která by se dala hrát v sérii dalších pohádek či na besídkách třídy. Pohádka má jednoduchou zápletku a je určena spíše do nižších ročníků, nejlépe asi do druhé či třetí třídy. Děti si rekvizity vytvářejí sami. Pohádku jsem zvolila proto, protože je podobná typům pohádek, které známe i u nás. Hodí se především pro mladší děti, kdy utvrzujeme poselství dobra v podobě udatnosti a vyzdvihujeme lásku nad zlem. Hluboké filozofické myšlenky pro tuto věkovou skupinu nejsou vhodné.

Žáci se seznámí s příběhem, tak že si jej společně přečtou.

Hry

a)Honička

Princezna utíká před zlým čarodějem. Ostatní žáci jsou stromy, za které se může princezna schovat. Když se za nějaký strom schová, v tu ránu se sama stává stromem a strom čarodějem, který honí princeznu, která se na princeznu proměnila z čaroděje. A tak to jde dokola. Při honičce princezny piští, jako správné princezny a čaroděj vydává hrůzné zvuky.

b) Jeden žák vypráví příběh ostatním a ti musí pomoci pantomimi dělat vše, co žák říká. Např. Princezna si přivoněla ke kytce.... v tu chvíli všichni přivoní pantomimicky ke kytce. Vyprávějící žák může své vyprávění kdykoli zastavit slovem „ČARODĚJ“ a když jej vysloví, všichni si musí dřepnout. Kdo tak učiní jako poslední, nebo se splete, pokračuje ve vyprávění sám.

c)Sedíme v kroužku, každý dostane svůj papír a tužku. Učitel klade otázky a děti si na ně zapisují odpovědi.

1, jak je stará princezna Aigul?

2, jak vypadá Egípt?

3, co by jste dali Egíptovi za vysvobození princezny Aigul, kdyby jste byli králové a královny?

Poté si řekneme všichni odpovědi a zjistíme, jakou představu mají o postavách žáci.

d) živé obrazy

V kroužku učitel rozdělí děti na čtyři družstva, ty musí vymyslet na základě děje tři obrazy zvoleného příběhu.

